

punkt. Og D. K. S. er ikke alene vokset i Medlems-tal, men ogsaa i Betydning og Indflydelse. Jeg tror godt, jeg uden at være Profet tør profetere: Naar vi samles til vort næste Aarsmøde, har vi en Kreds i hver eneste By i Danmark, foruden i adskillige Landsbyer. Og D. K. S.s Fremgang maa nødvendigvis komme til at betyde Fremgang for „Kv. og Sf.“ og lettere og tryggere Levevil-kaar for det.

M. H. t. det lille Forslag under Punkt VI paa Dagsordenen, „at Mand og Hustru eller to Søskende, som bor sammen, kan nøjes med at be-tale og faa eet Eksempplar af Medlemsbladet“. da maa jeg sige, at det er Omstændighederne, der har tvunget det frem.

Efter en Del Forhandling, hvor nogle overor-dentlig rundhaandede Forslag, (dog ikke fra Red-aktionens Side) kom frem, om at udvide Forsla-get til ogsaa at gælde Familjer med et ubegræn-set Antal konfirmerede og ukonfirmerede Børn, vedtog man Forslaget, som det er fremsat i Dags-ordenen.

* * *

Stemmeretsmærket.

Uden for Dagsordenen fik Frk. *Helene Berg* Ordet for at lægge alle D. K. S.s Medlemmer paa Sinde at bære Stemmeretsmærket. Hun erindrede om, at det paa den internationale Valgrets Kon-gres i Kbhvn. forrige Aar blev vedtaget, at Stem-meretsmærket, til hvilket den danske Billedhugger-inde, Fru *Johanne Pedersen-Dan*, har givet Tegning, skal være det Tegn, som alle Landes Kvinder, der vil have Valgret og Valgbarhed, bør bære. Som Mrs. *Chapman Catt* skriver, blev det bestemt, „at Mærket skulde forfærdiges i Bronze, for at enhver Kvinde, som interesserer sig og kæmper for Kvindens Stemmeret, kan være i Stand til at købe det!“ Frk. Helene Berg op-fordrede stærkt alle D. K. S.s Medlemmer til snar-rest at anskaffe sig Stemmeretsmærket. „Hver national Stemmeretsforening burde antage det som sit eget“. (Mrs. Chapman Catt). At bære dette Mærke, giver ofte Anledning til Spørgsmaal og Samtale om Kvindens Valgret og en saadan Agi-tation Mand og Mand imellem er ikke den mindst virkningsfulde. Desuden er der noget værdifuldt i at bære et Mærke, som bæres af Alverdens Kvin-der, der paa eet Omraade vil det samme.

Mærket faas hos:

Fru Billedhuggerinde Johanne Pe-dersen-Dan, Nørrebrogade 183 (Telefon Taga 503). Prisen er for et enkelt Mærke (altsaa i Bronze) 35 Øre, (skal det forsendes da 40 Øre). 25 Mærker eller derover sendes fragt-frit, men koster ligeledes 35 Øre pr. Stk. Mærket kan faas som Broche eller som Naal.

* * *

Punkt VII.

Forslag om, at D. K. S. til Vinter henven-der sig til Regering og Rigsdag med Andra-gende om, at der aabnes Kvinder Adgang til Overlærerembeder ved Landets Købstadskoler.

Anne Bruun.

Vor udmærkede Kvindesagsven, Fader Holberg, fortæller i „Niels Kliims underjordiske Rejse“ om et Land, hvor en ung Jomfru var Præsident i Retten, og han forklarede dette saaledes: „Hos dette Folk gøres der nemlig ingen Forskel paa Kønnet ved Embeders Besættelse, men efter nøj-agtigt Valg gives disse til de værdigste“.

Jeg beder, at man vil understrege Holbergs Ord: „*de værdigste*“.

I mange Aar har Kvinderne nu gjort et stort Arbejde i Undervisningens Tjeneste, først i private Hjem, senere i den offentlige Skole. I Køben-havn har vi nu øvet os i denne Gerning i 48 Aar, idet Kommunalbestyrelsen i 1859 vedtog at ansætte Kvinder. 25 Aar efter var Halvdelen af Lærerpersonalet i København Kvinder; nu er vi ca. 60 $\frac{1}{10}$. Tallet for Købstadskolens Vedkom-mende skal jeg senere skaffe. Men endskønt vi saaledes har vist os særlig brugbare paa dette Felt, har dog Ledelsen af de offentlige Skoler hidtil saa godt som udelukkende været i Mænds Hænder. Man hævder nærmest, at Kvinder mang-ler Overblik og kun egner sig for de underord-nede Stillinger. Men samtidig har dog de samme Autoriteter hædret 2 Kvinder med Fortjenst-medailen i Guld, nemlig Frk. *Zahle* og Frk. *Kruse*, og denne Udmærkelse er tildelt dem netop i deres Egenskab af Ledere af store Skoler. Og sikkert nok er det ikke saa lidt vanskeligere at lede en privat end en off. Skole. I den private Skole skal der baade af økonomiske og andre Grunde tages Hensyn til alle Sider, medens den off. Skole meget lettere kan følge sine egne Love og gaa efter de lige Linier i pædagogisk Hense-ende. Det gaar dog vel heller ikke an i vore Dage at tale om, at Lederen af en off. Skole absolut skal være overlegen i Retning af fysiske Kræfter. Vi arbejder jo dog henimod Afskaffel-sen af Pryglevanen, og skulde det en enkelt Gang være nødvendigt at give en ulydig Dreng en Dragt Prygl, saa kan vel Læreren selv besørge det og Skolens Overlærer behøver ikke at være Profos. I København er Princippet om kvindelige Inspek-tører ved off. Skoler fuldt anerkendt; vi har 3 saadanne og haaber i den nærmeste Fremtid paa flere. Men i Købstæderne stiller Sagen sig noget anderledes. Overlærerne udnævnes nemlig af Kongen, og Overlærerembederne hører derfor ind under Begrebet Statsemployer. Der skal derfor vist nok en særlig Lov til for at aabne disse